

דלית גורביץ' מציגה ציורים בגלריה בניו יורק

בינתיים היא רק עשתה חור בקליפה של התפוח הגדול, אבל אם נשלח מפה אנרגיות חיוביות, היא אולי גם תחורר אותו לאורך ולרוחב.

דלית גורביץ' עם תמונה בתערוכה

היום יש לדלית גורביץ' מעין השלושה לשעבר, קהל מתעניינים קטן ואיכותי וגלריה נחשבת בניו יורק שמציגה את עבודותיה, גם כתבו עליה בעיתונות המקצועית. וזה הרבה מאוד. במשך שנתיים הסתובבה מפתחת תערוכה לפתיחת תערוכה, ניסתה להכיר את הברנז'ה וללמוד את כללי המשחק של אחד ממרכזי האמנות הגדולים והעשירים בעולם. דומה קצת לסיפורים של כוכבי במה ישראלים שמתרוצצים מאודישן אחד לשני, רק ללא הנשיכות בעקבים מצהובוני הבידור בישראל.

גם בישראל לא היה קל. דלית בת קיבוץ עין השלושה החלה את דרכה האמנותית דווקא אחרי הצבא - אם לא סופרים את אימא אסטליטה המורה הותיקה לאמנות ממעלה הבשור. אחרי אוניברסיטת חיפה עברה לעוד שנה בבית ברל בעידודו של האמן ציבי גבע, ואחר כך ניסתה לחדור לעולם האמנות הישראלי במקביל לעבודה בהוראה.

משהו לא התאים לה. היה סגור ומחניק מדי. יחד עם בעלה מוטי, גרפיקאי במקצועו, החליטו להיכנס ראש בראש בתפוח הגדול. החסכוניות הספיקו רק להתחלה ובהמשך חיו בצמצום ולעיתים במחסור של ממש. חסכו בחמאה בשביל לקנות צבע שמן... התערוכה הראשונה עסקה בחוויות ילדות,

ערב משוררים 6 הפעם - חוגגים

השנה יצאו לאור שני ספרי שירה של משוררים משלנו. לאנדד אלדן - מבחר משיריו שקובצו לספר "שנים שמעו שירה" בהוצאת הקיבוץ המאוחד. ולישראל נטע - ספר ביכורים "צפון, דרום, מערב" בהוצאת כרמל. הספרים זכו לביקורות נלהבות בין יודעי שירה ובכלי התקשורת. במסגרת חגיגות שבוע הספר, נקדיש את ערב המשוררים הקרוב לשירתם של השניים. בתקווה שערב כזה יהפוך למנהג לכבוד הכותבים שבינינו, אשר ספר פרי יצירתם (מכל תחומי היצירה) יצא לאור במשך השנה. הערב יתקיים ב-8.06.07 בשעה 21.00 במועדון קיבוץ בארי. בערב, בין הקראות השירים ישולבו פרקי נגינה, הקראה מבימת ע"י תיאטרון הנגב ושיח משתתפים. יוגש כיבוד קל. למעוניינים תהיה אפשרות לרכוש את הספרים בעלות ההוצאה. שרה אור, דן גזית יונה לוי-גרוסמן דלית חרל"פ.

בלי יומרות

במבואה של נווה אשכול מוצגת תערוכה צנועה שאוצר אריה ברזילי. יהודית מלמן מניר יצחק - ציורים מגלי ליזו משדה ניצן ומיכל שצקי ממגן פסלים -

אריה ברזילי מזיז חיילים

אריה ברזילי ממגן הציג בקיבוץ תערוכה שעוסקת כולה בפיסול שכולה לוחות שחמט. השחמט מרתק את אריה והוא רואה בו עולם ומלואו. מאבקים, יצרים, בריתות וקנוניות. אפילו שיתוף פעולה בין יריבים. וכך תיאר את זאת בדף הקטלוג של תערוכתו:

לו היה לי רק עוד מהלך אחד אמר שחקן השח-מט והפסיד אליפות... מרתקת אותי האנלוגיה בין משחק השח-מט לבין ההתנהגות האנושית. המאבק בין שני הכוחות - השחור והלבן, ולא דווקא הטובים והרעים.

שהן - כמה מפתיע, לינה משותפת וחיים בקיבוץ. בעלת הגלריה שגילתה עניין בכישרון ובאיכות האמנותית התקשתה כמובן להבין את הנושא, שאפילו קיבוצניקים לא תמיד זוכרים את כולו. היא הציעה לדלית להוסיף לתערוכה יומד תיעודי שישתלב בשפה החזותית. השלב הבא היה איסוף סרטי וידאו וסרטי 8 מ"מ מחברי עין השלושה שנרתמו למשימה. הסרטים נאספו, עובדו והוקרנו על הקירות יחד עם הציורים - וזה עבד.

לא צריך להיסחף, דלית עדיין איננה כוכבת גדולה. בינתיים היא עוד לא מסתחבת. עם ג'יי לנו, אבל השלב הכי קשה כבר מאחוריה. כדי לממש את מה שהושג היא תצטרך עוד לעבוד קשה.

ומה את לוקחת מכאן לניו יורק? הכול. אמן חייב לבטא את מה שהוא באמת וזה חלק גדול מהאמת שלי. אין לי ילדות אחרת, ותתפלל למרות הכול זה הצליח לעורר עניין. ומה הפרויקט הבא? סבתא שלי.

סבתא שלך? כן, כן, סבתא שלי והבית שלה בציור ובתלת מימד. תבואו.

כמובן. אבל אם בדיוק באותו שבוע תהיה פתיחת תערוכה "בבית הלבן" ולא נוכל לסקר את האירוע, מוזמנים חובבי האמנות להיכנס לאתר של דלית:

www.dalitgurevich.com